

nemlig at Thronfølgeren er fraværende ved Kongens Død. Udvalget er heller ikke paa dette Punkt i nogen principiel Modstrid med Regjeringen, men man har blot troet at maatte give Paragraphen en noget anden Affattelse, idet man har meent, at der kunde være Grund til at fremhæve, at Rigsdagen, med det Samme den i en forenet Samling bestemmer Tiden, inden hvilken han skal vende tilbage, tillige skal tage Bestemmelse om, hvorvidt Statsraadet imidlertid skal føre Regjeringen, eller en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab skal indsettes. Det er jo Noget, der væsentlig vil komme an paa, hvor lang Tid der behøver at hengaae, hvis Thronfølgeren kan være tilbage i Løbet af en 14 Dages Tid eller saa, er det jo ikke nødvendigt at sætte saa stort et Maskineri i Bevægelse som Indsættelsen af en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab, men Statsraadet kan føre Regjeringen; er der derimod Rimelighed for, at Thronfølgeren vil blive borte i en længere Tid, hvis han s. Ex. staaer i Forhold, der gjøre det vanskeligt for ham at løsrive sig med kort Frist, vil det vistnok være nødvendigt at vælge en Rigsforstander eller Rigsforstanderskab. En anden Grund, hvorfor man har valgt en anden Redaction af Paragraphen, er den, at der i Regjeringsforslagets § 8 i Slutningen er brugt et Ord, som kunde synes at forudsætte, at den Omstændighed, at Thronfølgeren stadig blev borte og ikke vilde komme herind i Landet, kun skulde have til Følge, at der indsattes en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab, altsaa at den ingen Indflydelse skulde have paa Thronfølgerens Adkomst til Thronen, men kun skulde medføre, at her stadig skulde stode en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab. Det er vist ikke Meningen med Regjeringsforslaget, og det er vel overhovedet Noget, man let vil blive enig om, at der i denne Lov ikke bør udtales Noget om det Spørgsmaal, som strengt taget ikke vedkommer dette Omne, Spørgsmaalet om, hvilken Virkning det skal have, at Thronfølgeren stadig vægrer sig ved at komme herind og overtage Regjeringen. Udvalget har derfor blot søgt istedetfor Regjeringens Affattelse at sætte en anden Affattelse, hvorved man und-

gaaer enhver Udtalelse, hvorfra der kunde udbrages Argumenter i den ene eller den anden Retning for, hvad der skal skee i et saadant Tilfælde. — I § 5 har Udvalget optaget den Regel, som tildeels findes i Regjeringsforslagets § 1, nemlig at Rigsforstanderen skal være enten Thronfølgeren eller en anden myndig og arveberettiget Prinds eller, hvis en saadan ikke kan findes, da en fuldmyndig Mand, som har danst Indfødsret, og hvis et Rigsforstanderskab, bestaaende af flere Personer, skal indsættes, at dette saa — overeensstemmende med Regjeringens Forslag — skal bestaae af 3 Personer, og at Kongen, hvis Rigsforstanderskabet er udnævnt af ham, og i modsat Fald den forenede Rigsdag bestemmer, hvem der skal føre Forsædet. — I § 6 er der optaget den samme Regel, som findes i Regjeringens § 6, nemlig om Edsafleggelse forinden Functionens Tiltrædelse. — I § 7 er der optaget en ny Regel, hvortil der intet Tilsvarende findes i Regjeringens Udkast; det er nemlig en Udtalelse om, hvilken statsretlig Stilling Rigsforstanderen eller Rigsforstanderskabet skal indtage. I Regjeringsforslaget findes der idetmindste ikke nogen directe Udtalelse i saa Henseende, men Udvalget har meent, at det dog ikke kunde ståe at optage en udtrykkelig Udtalelse af det, som maa antages at have været Regjeringens Forudsætning, nemlig at Rigsforstanderen eller Rigsforstanderskabet indtager den samme statsretlige Stilling som Kongen, saaledes altsaa, at Rigsforstanderen eller Rigsforstanderskabet ligesom Kongen har sit ansvarlige Ministerium, men paa den anden Side selv, saalænge han eller det indtager denne Stilling, er uansvarlig. Andet er det ikke, der tilsigtes ved § 7, end en Udtalelse af dette almindelige Princip. Man har troet, at det ikke godt kunde være anderledes, og at det vistnok ogsaa maatte være Regjeringens Forudsætning, som man saaledes har udtrykt. — I § 8 indeholdes der Bestemmelser, som svare til Regjeringsforslagets Bestemmelser i § 7, nemlig om, hvorledes det skal gaae, naar Rigsforstanderen eller et Medlem af Rigsforstanderskabet ikke ønsker eller ikke kan blive ved længere at fungere. Udvalget har her brugt Udtryk, som ere noget mere omfattende, som